

**OMAR
SULEIMAN**

**Dua Et
ve
Yaklaş**

Çeviri:
Feyzanur Can

DUA ET VE YAKLAŞ

Omar Suleiman

Çeviri: Feyzanur Can

Transkripsiyon Alfabeti

Arap alfabesindeki harflerin Türkçe telaffuzlu Latin harflerine dönüşümünü gösteren tablo.

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر
e/a	b	t	s	c	h	h	d	z	r
ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف
z	s	ş	s	đ	t	z	‘	g/ğ	f
ق	ك	ل	م	ن	و	لا	ه	ي	
q	k	l	m	n	v-û/ü	lâ	h	y-î/î	

ع	اى	ال	ـِ	ـُ	ـِ
‘	â / â	el-	i/i	u/ü	e/a

cc: celle celâlühu.

sav: sallallahu aleyhi ve sellem.

as: aleyhisselam / aleyhimüsselam.

ra: radyallahu anh(a) / radyallahu anhüm(a).

Giriş

Muhammed el-Muhtar el-Şankitî (Allah ondan razı olsun) isminde önemli bir âlimimiz bir defasında çok derin bir söz söylemişti. Dedi ki, "İnsanların Allah'tan gâfil oluşu öyle bir noktaya geldi ki artık insanlar O'nu çağırıyorlar; Allah ile kişisel bir iletişim nasıl kurulur bilmiyorlar. Arapçada 'münacat' adı verilen kişiye özel duanın neye benzediğini düşünüyorsanız Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) bu duanın kafiyeli olmasına, kulağa hoş gelmesine, hatta sizin başka başka dillerde O'na yakarmanıza aldırış etmiyor. Bütün bunların hiç bir önemi yok, asıl önemli olan duanın samimiyeti."

İmam Ahmed'e (Allah ondan razı olsun) bir defasında, "Bizimle Allah'ın kürsüsü arasındaki uzaklık ne kadardır?" diye sorulmuştu. Kendisi, "Saf bir gönülden dökülen niyaz kadardır," diye yanıtlamıştı, ki bizler Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) ile işte böyle irtibat kurarız.

Dua konusundaki Peygamberî talimatlara bakacak olursak en güzel niyazların ve münacatların Kur'ân yoluyla, ilahî vahiy ile ve çevresindeki insanları Allah'a (Sübhanehu ve Teâlâ) kendi emsalsiz tarzlarında yakarmayı öğrenmeleri için yüreklendiren Peygamberimiz^(sav) vasıtasıyla bizlere

öğretilenler olduğunu görürüz. Eğer Peygamberimizin^(sav) ashabına bakacak olursanız onlar esasında yakîn neslidir, onlar kendi emsalsiz tarzlarında Allah'a (Sübhanehu ve Teâlâ) bağlı olmanın neslidir.

Bu kitap, *Dua Et ve Yaklaş*, 2018 yılının Ramazan ayında Yaqeen Enstitüsü'ndeki (Yaqeen Institute) programın parçası olan bir dersten hâsıl oldu. Her gün, çoğunlukla ashabdan olmak üzere necip ceddimizden birinin niyazını ele aldım ve onların O'nu^(cc) çağırdığı gibi bizlerin de Yaradanımızı nasıl çağıracağımızı öğretmeye çalıştım. Bir ayda, her gün bu ders dizisini takip etmek ve kendi niyaz defterinizi kaydetmeye başlamak suretiyle necip ceddimizin usulünü takip edip kendi dualarınızı yazarak, ümit ederim ki sizler de aynı onlar gibi Allah'la iletişim kurabilirsiniz. Dilerim bu yolculukta bana yoldaşlık eder ve hem büyüklerin niyazlarını hem de kendi niyazlarınızı tanıdığınız herkesle paylaşırsınız, bizleri de dualarınızdan esirgemezsiniz.

Omar Suleiman, Mart 2019

Günlerimin En Hayırlısı

اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ زَمَانِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ،
وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقَاكَ

*Allâhümme ic 'al hayra zamânî âhîrahü, ve hayra
'amelî havâtîmehü, ve hayra eyyâmî yevme'l-kāk(e).*

***“Allah’ım, ömrümün en hayırlı kısmını sonu,
amellerimin en hayırlısını ömrümü kendisiyle
mühürlediğim amelîm ve günlerimin en hayırlısını da
Sana kavuştuğum gün kıl.”¹***

1 Süyûtî, *Târîhu'l-Hulefâ*, s. 103. (ç.n.)

Necip ceddimizin, Selefin, ömürlerinin sonuna doğru en hakkaniyetli ve en güzel duaları etmeleri devamlı gündeme gelen bir konu. Hz. Hz. Ebu Bekir^(ra) Peygamberimiz^(sav) için hayatını verebilecek bir kimseydi, hem hayatında hem de vuslatında ona yoldaşlık etti. Hz. Hz. Ebu Bekir^(ra) kendisinin, yanında cennete gireceğini ifade eden Peygamberimizin^(sav) yanı başında medfundur. Hz. Ebu Bekir'in^(ra) Peygamberimizin^(sav) vefatından sonra onunla beraber olmaya ne kadar iştiyak duyduğunu tahayyül edebilir; kendisinden razı olunduğunu gösteren işaretlere ve Peygamberimizden^(sav) istifade ettiklerinin, Efendimizin^(sav) intikalinden sonra da devam etmesine ne çok önem verdiğini hayal edebilirsiniz. Hz. Ebu Bekir'e^(ra) bu dünyada çok latif bir son ihsan edildi. Peygamberimizin^(sav) irtihal ettiği haftanın aynı gününde ve onunla aynı yaşta, 63 yaşında, ahirete geçmek ile şerefyab oldu. (Bu yaş aynı zamanda hem Hz. Ömer'in^(ra) hem de Hz. Ali'nin^(ra) ahirete irtihal ettiği yaştı.) Bu bilgiyle gönlünü avuttu ve Peygamberimizin^(sav) irtihal etmek üzereyken giyindiği gibi giyindi. Hz. Hz. Ebu Bekir^(ra) bu dokunaklı niyaz ile yakardı: “Ey Allah'ım, ömrümün en hayırlı kısmını sonu kıl.” Bu er kişi muazzam bir ömür geçirmişti fakat hâlâ son kısmının en hayırlı kısmı olmasını dilediğini ifade ediyordu. Şöyle devam etti: “Ve amellerimin en hayırlısını ömrümü kendisiyle mühürlediğim amelim kıl.” Hz. Ebu Bekir'in^(ra) etkileyici bir muvafakiyet listesi vardı ancak yine de muradı, en hayırlı amelinin ömrünü nihayete erdiren ameli olmasıydı. Mahşer günü Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) ile buluşmayı kastederek niyazını şu şekilde hitama erdirdi: “Ve günlerimin en hayırlısını da Sana kavuştuğum gün kıl.” Bu çok kuvvetli ve

DUA ET VE YAKLAŞ

davetkâr bir niyaz. İrtihali sırasında Hz. Ebu Bekir, Yusuf Peygamberin^(as) duasını okudu:

تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَحْسِنِي بِالصَّالِحِينَ.

“Müslüman olarak canımı al ve beni iyi kulların arasına kat!” (Yusuf 12:101)

Bu dua, hepimiz için Allah’a niyaz etmenin çok güzel bir yoludur çünkü zaman anlamında son günlerimizi, bil-hassa en sonuncu amelimiz olmak üzere son amellerimizi ve günlerimizin nihayetini, Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) ile buluşacağımız o en hayırlı günü kuşatır, kapsar.

*H*z. Ebu Bekir'in^(ra)
etkileyici bir muvaffakiyet
listesi vardı ancak yine
de muradı, en hayırlı
amelinin ömrünü
nihayete erdiren ameli
olmasıydı.

O'nun Kapısı Her Dem Açıktır

إِلٰهِي غَارَتِ التُّجُومُ، وَنَامَتِ الْعُيُونُ وَغَلَّقَتِ الْمُلُوكُ
أَبْوَابَهَا، وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ، وَخَلَا كُلُّ حَبِيبٍ بِحَبِيبِهِ،
وَهَذَا مَقَامِي بَيْنَ يَدَيْكَ

İlâhî ğârati en-nücûmü, ve nâmati el-‘uyûnü ve ğallekati'l-mülûkü ebvâbehâ, ve bâbüke meftûhün, ve halâ küllü habîbin bi habîbihî, ve hâzâ maķâmî beyne yedeyk(e).

“Ey Allah’ım, yıldızlar battı, gözler sükûna erdi, krallar kapılarını kilitlediler, yalnız Senin kapın açık kaldı. Âşıklar mâşuklarına kavuştular, ben de Senin huzurunda duruyorum.”

Bu niyaz çok özel bir kadın olan Habibe el-Adeviyye'den (rahmetullahi aleyh) rivayet edilir. Ashabdan biri değildi fakat bir sonraki nesilden, necip seleften biriydi. Abdullah el-Mekkî ve diğerlerinin de aktardığı üzere, gecenin ortası yaklaştığında, ortalık iyice karardığında ve gece namazının vakti geldiğinde, evinin damına çıkmak ve Allah'a bu kuvvetli sözlerle yakarmak kendisinin âdetiydi. Gece geçip de sabah namazının vakti gelene kadar yakarışına devam eder ve şu niyaz ile gecesini bitirirdi:

“Ey Allah'ım! Gece göçmekte, gün ağarmakta, ben ise ne çok isterdim geçirdiğim bu geceden razı mısın bileyim, bileyim ki kendimi tebrik edeyim; yahut değil misin bileyim, bileyim ki kendime taziyeler sunayım. Kudretin aşkına! Beni yaşattığın sürece verdiğim söz budur. Kudretin aşkına! Sen beni kovsan da, asla ne kapından ayrılacağım ne de gönlümde kereminden ve fazlından başka bir şey hissedeceğim.”

Hâfız bin Receb, günlerimizi kralların kapılarında geçirdiğimiz halde, geceleyin bütün kralların Kralı bizi çağırdığında, ihtiyacımızı gidermek istediği için çağrıda bulunduğu halde, bizlerin O'nun için huzurda durmayı başaramadığımızı, davete icabet etmekte ve yanıtlamakta geri kaldığımızı ifade etmiştir. Bu niyaz, sesimizi işitmesi konusunda hissettiğimiz ümit ve korkuyu Allah ile yaptığımız konuşma ile birleştirir. Aynı, Kâbe'yi inşa ettikten sonra kendilerinden kabul etmesi için Allah'a yakaran atamız İbrahim^(as) ve oğlu gibi, Hâbibe el-Adeviyye de (rahmetullahi aleyh) Allah'a, eğer kabul ettiyse bunu kutlayacağını ve eğer geri çevirirse kendine taziyede bulunacağını fakat çabalamaya

DUA ET VE YAKLAŞ

da devam edeceğini ifade etmiştir. Hiçbir şey, onu O'nun kapısından uzak tutamayacak ve kalbini O'nun fazlı ve aşkından başka bir şey doldurmayacaktır.

Hususi bir dua ile Allah'a niyaz ettiğimiz zaman, şöyle diyebiliriz: Peki o zaman, şimdi duamızı ettik ve bir mucize olmasını bekliyoruz. Dolayısıyla, Rabbimizle yaptığımız muhteşem konuşmadan sonra halimizden memnun olabiliriz yahut ertesi gün gerçekleşen ve niyazımızın kabul edilmediğinin işareti saydığımız bir olayın ardından bezelir ve uzaklaşabiliriz. Bu dünyadayken niyazımızın kabul edilmediğini asla bilemeyeceğiz; Habibe el-Adeviyye'nin niyazı tesirini ve güzelliğini, gece geçip gittiğinde yegâne muradının bir kez daha Rabbinin kapısında olma fırsatına nail olmak istemesinden alıyordu ve hiçbir zaman da yılmazdı.

Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) hiçbir zaman kapısından geri çevirmesin bizleri, her daim ona yakaranlardan olma imkânı versin. Niyaz ederim, nihayetinde ahirette bizleri O karşılayıncaya ve sevgiyle bahçelerine kabul edinceye değin kapıyı çalmaya devam edelim. Âmin.

Allah'a Ahdetmek

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ،
إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا: إِنَّكَ إِن تَكِلْنِي
إِلَى نَفْسِي تُقَرِّبْنِي مِنَ الشَّرِّ، وَتُبَاعِدْنِي مِنَ الْخَيْرِ،
وَإِنِّي إِن أَتَّقِيَ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ فَاجْعَلْهُ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا
تُؤَدِّهِ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

*Allâhümme fâtıra's-semâvâti ve'l-ardı, 'âlime'l-ğaybi
ve's-şehâdati, innî a 'hadü ileyke fî hâzîhi'l-ğayâti'd-
dünyâ: İnneke in tekilnî ilâ nefsi tükarrübünî mine's-
şerri, ve tübâ 'idünî mine'l-ğayri, ve innî in eşikü illâ
biraħmetike fac 'alhü lî 'indeke 'ahden tü'eddihi ileyye
yevme'l-kiyâmeti, inneke lâ tuħlifü'l-mî'âd(e).*

Ey yerleri ve gökleri yaratan, gaybı ve görüneni bilen Allah'ım, bu dünya hayatımda ben şahidim ki beni bana bırakırsan beni zarara yaklaştırır ve hayırdan uzaklaştırırsın. Rahmetinden başka hiçbir güvencim yok, öyleyse Mahşer günü vaadini tut, şüphe yok ki Sen vaadinden dönmezsin.

Bu niyaz, Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) ile ettiğimiz ahde dair. Yakarışlarımızın aslında pek azı Allah ile ettiğimiz ahdi içerir ve belli ki Allah ile ahdettiğinizde -Allah üzerine ant içtiğinizde- bu durum niyazınızın önemini ve bazen de samimiyetini artırır. Esved bin Yezid'den rivayetle Abdullah bin Mesud^(ra) şu ayeti okumuştı:

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

"(O gün) Rahmân'ın katında söz ve izin alandan başkasının şefaathakki olmayacaktır." (Meryem 19:87)

Ve bunu söylediğinde Abdullah bin Mesud dedi ki: "Kıyamet günü Allah diyecek ki, 'Benimle ahdi olan her kim varsa o öne çıksın.'" Abdullah bin Mesud'un^(ra) öğrencileri kendisinden bu konuda ne yapmaları ve ne söylemeleri gerektiğini öğretmesini istediler. Hayret edilecek bir hadisedir, İbn Mesud gibi bir sahâbi öğrencilerine ne söylemeleri gerektiğini öğretiyor. Dolayısıyla, bu anlamda hasâten bu duada mündemiç pek çok hayır var.

Bütün bu ayetlerle nasıl bir etkileşimde olduğumuz meselesi Kur'ân hakkındaki önemli meselelerdendir. Peygamber^(sav) Abdullah bin Mesud hakkında buyurdular ki: "Her kim Kur'ân'ı henüz inzal olduğu üzere dinle-

mek isterse Abdullah bin Mesud'un kıraatini dinlesin." Bu hususi ayetle ve Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) ile ahidleşme fikri ile ilgili işte bu şekilde bir etkileşimdeydi o. Allah hakkında öğrendiğimiz şeylerden biri, samimi kullarının açtığı ellerini geri çevirme konusunda ne kadar ihtiyatlı olduğu. Dolayısıyla, Allah'a yakarıp da, "Ey Allah'ım! Sen vaadinden dönmezsin. Sen bize merhametini vâdettin, öyleyse bizlere merhamet eyle; biz bunları yaparsak Sen de bu şekilde muamelede bulunacağını bildirdin," diye niyaz edersek bu Rabbimize, Rezzak Olan'a bağlanmanın çok güzel ve tesirli bir yolu olmuş olur.

Öyle bir Rab ki, affetmeyi seviyor, mazur görmeyi, merhamet göstermeyi seviyor. Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) eğer O'na inanırsak, yüzümüzü O'na döner ve elimizden gelen en iyi şekilde O'na itaat edersek merhametini eriştireceğine dair söz verdiği gibi, bizlere Kıyamet Günü'nde merhametini ulaştırırsın. Bizlere merhametini ulaştırırsın ve ebedî saadet bahçelerine girmemize izin versin.

Günahlarımın Büyüklüğüne Karşı O'nun Merhametî

يَا رَبِّ إِنَّ ذُنُوبِي عَظِيمَةٌ، وَإِنَّ قَلِيلَ عَفْوِكَ أَعْظَمُ مِنْهَا،
اللَّهُمَّ فَاْمَحْ بِقَلِيلِ عَفْوِكَ عَظِيمَ ذُنُوبِي

*Yâ Rabbi inne zünûbî 'azîmetün, ve inne kalîle 'afvike
a 'zamü minhâ, Allâhümme femhü bi kalîli 'afvike
'azîme zünûbî.*

*Rabbim, günahlarım çok büyük fakat şüphesiz
Senin mağfiretinin ufacık bir kısmı dahi benim
günahlarımın tamamından büyüktür. Ey Allah'ım,
mağfiretinin o küçük kısmıyla benim günahlarımın
büyükliğini sil.*

Kahramanın her zaman kahraman, zalimin ise her zaman zalim olmadığı bir dönemde, bu seride yer alan diğer figürlerin aksine, bu niyazın konusu kompleks bir yapıda. Beşinci Emevî halifesi olan Abdülmelik bin Mervan^(ra) İslam tarihinde pek çok muazzam başarıya imza atmıştı fakat mükemmel bir insan değildi. Sıklıkla bu tür kompleks yapıdaki insan karakterlerine bakarken bu insanların muvaffakiyetlerini bütünüyle görmezden gelmek istemezsiniz ancak aynı zamanda hatalarını da görmezden gelemezsiniz. Kendisi de hatalarının farkındaydı ve durumun karmaşıklığını biliyordu. Ömrünün sonlarına doğru bu niyazda, yakarıшта, bulundu; el-Esmaî^(ra) İbn Mervan'a ömrünün sonlarına doğru böylesi güzellikte bir niyazda bulunabildiği için gıpta ettiğini ifade etmiştir.

Bu dua gerçekten çok enteresan çünkü Abdülmelik bin Mervan'ın cihetinden bakınca kendisi hiçbir övünç göstermiyor. Zafiyeti, güçsüzlüğü kabullenışten ibaret; tüm bunları gözler önüne seriyor, ki niyazınızda olması gereken de budur. Niyaz çok kişisel olmalı, Allah (Sübhanehu ve Teâlâ) konusunda duygu yüklü olmalı ve hatalarınız ile zayıf noktalarınızı kabullenmelisiniz. Eğer bütün peygamberlerin (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) özellikle de istiğfar ve mağfiret dileme bağlamında olan yakarışlarına bakarsanız her zaman bir kabulleniş görürsünüz.

İstiğfar ederken söyledikleri gibi, “Üzerimdeki ikramını ve günahlarımı itiraf ederim.” Burada, Abdülmelik bin Mervan çok önemli bir hususu kabullenmiştir: Cennete iyi ameller yüzünden, iyi amellerin üstünlüğü yüzünden yahut günahlardan beri olunduğu için girilmez. Cennete çaba-

lardan yola çıkarak ve Allah'ın merhametine mazhar olduğuna için girilir, ki hepimiz Allah'ın merhametine muhtacız.

Eğer bu hayatı düşünürseniz Peygamber^(sav) buyurmuştur ki, Allah'ın merhametinin yüzde biri hariç tamamı kıyamet gününe ayrılmıştır. Bu dünyada gördüğümüz her türlü rahmet ve merhamet Allah'ın bir parça merhametinden gelir, kalanı ise ahiret için ayrılmıştır. Nasıl bir Rabbiniz olduğunu bir hayal edin, ne kadar merhametli, Rahmân (En Lütufkar) ve Rahîm (En Merhametli) olduğunu... Eğer bunu bilirsek ömrümüzün sonunda ümitvâr olabiliriz ancak ümit bizi sorumluluklarımızdan muaf kılmamalı yahut onlardan firar etmemize neden olmamalıdır. Bilinmelidir ki merkezde hiç bir zaman “ben” yokum, ey Allah'ım, merkezde senin merhametin var. Ve hem farketmeli hem de bilmeliyiz ki O'nun rahmetinin ufacık bir kısmı bizim günahlarımızın bütününe galip gelebilir.

Allah bizlere hem büyük hem de küçük, hem açık hem de gizli, hem farkında olduğumuz hem de olmadığımız günahlarımızdan ötürü mağfiret eylesin. Âmin.